

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

613.47

Hely

Dunafürdő

Idő

"1924"

Személy

Szerző:

Cím: Látogatás a „vadak” között

Forrás:

Az Ujság

Bp

(Hely)

1924. 7. 23.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

Látogatás a „vadak” között.

Tízezer rézbőrű pesti élvezi a Duna hajkait minden vasárnap.

Mióta az angolok krónikás pontossággal feljegyzik életük minden eseményét, azóta tudunk arról, hogy a Themse hajjai vasár- és ünnepnapokon boldog pihenők százait hordozzák. A Duna méltóságteljesebb, romantikus szigeteken gazdagabb folyam, mint angol kollégája, de az angliások szép szokása nálunk csak későn vert gyökeret. A háboru előtt pár évvel kezdett a nemes víz nagyobb tömegeket vonzani. A háboru alatt természetesen itt is hanyatlás állott be, de a békeévek a Duna-sport egyre nagyobb fellendülését tanusítják. Különösen mióta a nyomasztó pénzvizonyok a nyaralók sorát nagyon megrikították, azóta fordul a jó pestiek lelkesedése e felé a nyaralási pótlék felé.

De ez a lelkesedés azután alapos és lelkiismeretes. A csónakosokról van szó. A csónakos kirándulókról. Főképen nem a regattásokról, kik különböző klubokba beszervezve verseny-csónakjaikon hasítják a vizet. A „vadakról” beszélünk. Vadaknak hívják ugyanis a ladikolóknak azt az anthropológiai alosztályát, amelyik saját husát is félangolosan szereti és amelyik bár saját csónakján uszkál, de minden szervezettség nélkül. Isten és ember előtt függetlenül, s ez adja meg az élvezet savát-borsát.

A budapesti emberen mindig van jó adag romantikus hajlam. Görögösen, a „természet szent berkeiben” eltöltött szabad, ragyogó nap életre hívja minden szebb hajlandóságát.

Minden vasárnap tizezernél több félméztelen roast-beef-testű, de istenien derült, boldog ember árasztotta el a Dunát, a partokat, a szigeteket.

A túra korán reggel kezdődik. A csónakház rendszerint Ujpest környékén van. Itt az indulás helye. Rövid trikóba bujlik mindenki, hölgyek csak úgy, mint az urak. Következik a berakodás: egy napra való élelmiszer és «édesvíz» (vagy édes bor). Pattogó vezényszavak hallatszanak, katonás rendben megy minden, azután kiröpiül a keel-boat a «nyílt tengerre». A vén medvék látszóval nézik az eget: északi szélről tarthatunk, de vihar nem lesz. S mogorva méltósággal, tengerész mivoltuk minden büszkeségével evezni kezdenek. Az ujbudai hajógyárral szemben van a Lidó-sziget. Itt még nem kötnek ki, kevés a táv. Feljebb már tanácskozni kezdenek: Itt van a Római fürdő. Nézd mennyien vannak. Sok a csinos vízipatkány. Hátha kikötnek. Vagy Megyernél: nézd, mily kéjjel mosás a lány habok a karcsú testeket. hátha...? Mindezt

természetesen az egynemű csónakokban mondják. Ott, hol csak izmos férfiarok eveznek, de lány férfiszívek epednek. Ott, hol a társaság vegyes, ott pillantás nélkül huznak el a csónakok a népes partok mellett, s ügyelve, kutatva keresik a szentendrei sziget néptelenebb, elhagyottabb bokros-lankás partjait...

A hátrabbak felmennek egészen Horányig vagy Felső-Gödög. Itt következik a kikötés, bocsánat partraszállás s a napi program legkéjesebb része. Igen, a legkéjesebb: az ebéd elfogyasztása s a vadon-élet minden bájának kiélése. Előkerül a rántott csirke, a bécsi szelet, a felvágott s a kormos, izzadó, loholó pesti, kinek hétköznap arra sincs ideje, hogy nyugodtan étkezzék, most vasárnap két falat között boldogan sóhajt fel: Istenem mily szép élni. Majd evezéstől, fürdéstől, evéstől kifáradt testét édes ráborulással nyugtatja a lány füre. Ha kipihente magát, új fáradságot keres. Fára másznak, gyepen futnak, birkóznak.

Soha durva szó nem hallatszik a kirándulók között. Szívesek, udvariasak, megértők egymással. Idegen testvére az idegennek. Jó fiu vagy, szegény pesti — amíg itt vagy a fák között.

Esteledik már, mire a hazatérésre gondol az ember. Ennek már kevésbé örül, mint az indulásnak. De az idő sürget. „Beszerelik” a csónakot. Beigazítják a kormányt, heillesztik a guruló padkákat, az ugynevezett kocsikat. Már a vizen van a ladik, midőn nagy kiáltás veri fel a folyamot: „Jön a bécsi!” Ez a bécsi hajó, az apró fajóságok leghatalmasabb ellensége.

Jön méltóságteljes, fehér, nagy tömegével s kis Niagajón méltóságteljes, fehér, nagy tömegével s kis Niaga-

rákat küld a partok felé. Most jön a jókák legélvezetesebb manővere: belekerülni ügyesen, veszélytelenül a hullámokba. „Vigyázz, orrot hullámra!” — vezényelnek s ha a művelet jól sikerült, illő komolysággal fölényel néznek a bécsi után. Félnyolc. A Duna közepén hat-nyolc törékeny csónakocskát rajvonásban mos egyre lejjebb az ár. Az egyik ladikban fiatal szőke legényke hegedül. Veleneci hangulat. A fiuk, leányok meghatva, áhitatosan énekelnek. Tableau. Az ég sötétkéék brokátkárpitját lassan szétterjeszti az illatos föld felett. —es ti.—